

НАЦИОНАЛЕН АКАДЕМИЧЕН ТЕАТЪР "ИВАН ВАЗОВ"

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

София, 6 октомври 1978 година

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

ДНЕВЕН РЕД	3 стр.
ПРИСЪСТВУВАЩИ	4
ОТКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	4
ЗАПОЗНАВАНЕ С ПИЕСАТА	
Илиана Друмева	6
ИЗКАЗВАНИЯ	
Николай Николаев	8
Славка Славова	9
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ	
предс. Дико Фучеджиев	10
ИЗКАЗВАНИЯ	
Николина Лекова	11
Антония Каракостова	11
ИЗЛОЖЕНИЕ НА ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА	13
ИЗКАЗВАНИЯ ПО ИЗЛОЖЕНИЕТО	16
Крикор Азарян	16
Сава Хашъмов	19
Рачко Ябанджиев	20
Маргарита Дупаринова	20
Николина Лекова	21
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	21
ТОЧКА ВТОРА	
ИНФОРМАЦИЯ	
Дико Фучеджиев	24
ИЗКАЗВАНИЯ	
ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ	27
предс. Дико Фучеджиев	32
ЗАКРИВАНЕ	
предс. Дико Фучеджиев	33

ЗАСЕДАНИЕ НА ХУДОЖЕСТВЕНИЯ СЪВЕТ

Стенографски протокол

София, 6 октомври 1978 година

Открито в 13,10 часа

- 0 -

Д Н Е В Е Н Р Е Д

1. Разпределение на съветската естонска пиеса "Вечеря за петима" от Ен Ветемаа.
2. Предложение за чествуване през месец януари 1979 година на 75-годишнината на театъра.

- 0 -

ПРИСЪСТВУВАТ:

Дико Фучеджиев
Енчо Халачев
Крикор Азарян
Банчо Банов
Антония Каракостова
Георги Черкелов
Маргарита Дупаринова
Виолета Бахчеванова
Рачко Ябанджиев
Славка Славова
Виолета Гиндева
Сава Хашъмов
Николина Лекова
Николай Николаев
Кирил Неделчев
Илиана Друмева
Димитър Стоянов

ОТСЪСТВУВАТ:

Филип Филипов - във Франция
Ружа Делчева - в Силистра
Крум Табаков
Любомир Кабакчиев - в провинцията

- 0 -

О Т К Р И В А Н Е

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Откривам заседанието на художествения съвет с обявения дневен ред.

Има ли някакви предложения по дневния ред? Няма.

Минаваме към първа точка от дневния ред. Дълга да направя няколко пояснения.

Другари, нашето желание, желанието на ръководството е успоредно с "Крал Лир" да се работи и втора пиеса на камерната сцена. Като имате пред вид, че почти целият мъжки състав е зает в "Крал Лир", това ни създаде много големи трудности и с доста преговори, разговори, комбинации се спряхме на съветската пиеса "Вечеря за петима". Изразявам своето собствено мнение и мнението на литературното бюро - една добра пиеса.

Имахме затруднение с режисьор, с актьорски състав и постигнахме споразумение с др. Димитър Стоянов, когото всички вие познавате, и успяхме да направим един състав, който ще предложим на вашето внимание.

Дълга да се извиня, че не предлагаме на художествения съвет пиесата за четене, поради това че няма възможност това нещо да стане - нямаме време. В момента разполагаме с един екземпляр. Ние ще го размножим в понеделник, но ще го размножим в 10-15 екземпляра. Но понеже според мен произведението е безспорно, аз смятам, че тука др. Илиана Друмева, която е определена за драматург, и др. Димитър Стоянов ще кажат няколко думи, т.е. по моя преценка това ще бъде достатъчно за художествения съвет за едно отношение към произведението, което предлагаме, което ние искаме да реализираме.

Искам да ви уверя, че ние можехме да се откажем от работа паралелно на голямата сцена, но това го правим в интерес на работата в театъра, в интерес на актьорите и изхождайки от факта, че тази пиеса, която ще се работи в два състава, ще може да се комбинира с 10-11 наши други постановки, които се играят на голямата сцена.

Ние трябва да направим репертоар за камерната сцена, за да може през този сезон с тази продукция, която ще излезе през този сезон, и с това, което е направено досега, да осигурим почти всяка вечер представление на камерната сцена, както е редът.

При това положение аз бих искал да дам думата на др. Илиана Друмева да ви запознае с пиесата, за която става дума, накратко.

ЗАПОЗНАВАНЕ С ПИЕСАТА

ИЛИАНА ДРУМЕВА: Наистина ще запозная колегите съвсем накратко с пиесата, тъй като тази пиеса не е остро сюжетна, тя не е пиеса на външно действие, на много събития, на епизоди, които се редуват в един разказ, за да могат всичките те да бъдат обхванати и да представлява една цялостна нишка, по която да върви сюжетното развитие. Обратното, това е една пиеса, която вътрешно съдържа голяма динамика, големи стълкновения и големи пролеми, но всичко това става по един малко необичаен да речем за съвременната драматургия начин. По-скоро бих казала, че това напомня нещо да речем чеховско, може малко вампиловски в онази сфера от неговото творчество, която повече ни въвежда в дълбочините на човешкия дух, отколкото към събитията и епизодите, свързани с неговата дейност.

Но така или иначе, пиесата приблизително представлява следното. Тя има пет действащи лица: двама млади хора - Илмар и Кадри, това са мъж и жена, това са младежките роли така да се каже, след това идват неговите родители, естествено значи по-възрастни...

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Малко по-възрастни.

ИЛИАНА ДРУМЕВА: Да, малко по-възрастни.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Необходимия минимум.

ИЛИАНА ДРУМЕВА: И един приятел на младото семейство от бригадата, в която работи Илмар, наречен Март.

Това са петимата души. Действието се развива в къщата на младото семейство – на Илмар и Кадри. Тези млади хора са се запознали навремето не много отдавна. защото и техният съвместен живот датира доста отскоро, бих казала запознали са се по повод на тяхната страст да ловят пеперуди и да ги съхраняват в хербарии. Разбира се този момент в сюжета не е много важен. Той е важен повече в идейната структура и в символните мисли, които по-нататък ще се изведат в хода на действието.

Така те очакват на вечеря петимата души – неговите родители и този Март. Става ясно, че взаимоотношенията между младите хора са малко нестабилни и не са разлюляни от нещо дълбоко, но просто има някои леки недоразумения, които още не са се оформили, които още не са тръгнали, но се чувства една раздалеченост макар и бих казала само в началото. Например той идва, тя го упреква, че той пие или от този род неща.

БАНЧО БАНОВ: Това трябва да се съкрати.

ИЛИАНА ДРУМЕВА: Да, това е нереално.

ОБАЖДАТ СЕ: Това е пет за четири.

ИЛИАНА ДРУМЕВА: Това е пет за четири.

Сега пристигат неговите родители, които са една, както каза директорът, не съвсем възрастна двойка, малко по-еснафски настроени, уж бивши аристократи, но с едно поведение и менталитет, който твърде се различава от този на младите хора. И намесата на майката в живота на нейния син като че ли ще се окаже по-нататък решаваща за неговата съдба и за отношенията в неговото младо семейство.

Така вървят нещата. Така се стига и по-нататък до раздялата между Илмар и Кадри. Сега следват редица реминисценции, които ни запознават с техните взаимоотношения, с техните мисли, връщат се нещата назад, докато в последния момент...

БАНЧО БАНОВ: То се разбира къде.

ИЛИАНА ДРУМЕВА: Пиесата приблизително засяга въпроса за това как да кажеш истината на хората, как се поднася истината - дали в нейния чист вид, когато в такъв случай тя би могла да звучи грубо и обидно, или пък с деликатност, дори ако трябва някога да премълчиш. Нещо от този род също съществува като тема.

Съществува разбира се и темата за чистотата във взаимоотношенията между тези млади хора. Съществува и другата важна тема - за намесата на родителите, които също така нетактично, също така не с много умение успяват да коригират или по-точно нанасят поражения във взаимоотношенията междумладите хора.

Това е, Повече няма сюжет, който да може да може да се разкаже.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Имате думата.

ИЗКАЗВАНИЯ

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: След като чух добрия разказ на пиесата и приемам всичко това, което другарят директор каза като доводи, аз съм малко смутен и искам да изразя това мое смущение в този смисъл, че художественият съвет като една институция, която е атакувана от дълго време поради липса на концепция, на план за работа и т.н. и т.н., сега е изправен пред абсурдния факт да разпределяме една пиеса и да мислим за актьори и да кажем нашето мнение за всичко това за нещо, което ние не сме чели, а чухме само това, което се разказа.

Фатално ли е, ако тази пиеса - знам всички срокове и т.н. - бъде размножена в няколко екземпляра и след четири-пет дена се съберем и да обсъдим трезво разпределението, или ако това е невъзможно, аз предлагам разпределението да се обяви като разпределение на литературното бюро и няма нищо общо с художествения съвет. Тъй като мисля, че в цялата тази комбинация целият художествен съвет е извън правата си като съвещателен орган да каже своето мнение.

Това имам да кажа.

СЛАВКА СЛАВОВА: Аз вярвам, че пиесата е хубава и даже приветствувам тези добри намерения да бъдат заети незаети актьор в тази пиеса. Всичко това е много хубаво. Но в никакъв случай не мога да се съглася да присъствувам на разпределение на една пиеса, която аз не познавам, защото колкото и формално да е това, аз също бих искала да си кажа думата за разпределението. Бих искала да предложа мои колеги, които не участват, ако има подходящи роли за тях, и т.н.

Не мога да си вдигна ръката за едно разпределение, в което не мога да взема истинско участие.

Предлагам в понеделник, когато се напечата пиесата, в няколко екземпляра - пет-шест, за колко се чете една пиеса, за една вечер, ние ще я прочетем за няколко дни и след това да се съберем и да си свършим работата както трябва.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, в сряда.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Аз подкрепям това предложение. Няма смисъл сега да се изказваме.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Съгласен съм. В сряда ще има друг художествен съвет. В понеделник ще я отпечатам в 10-15 екземпляра т.е. всички тука участващи членове на художествения съвет ще имат възможност да я прочетат. В сряда аз няма да бъда тука, но

др. Сава Хашимов ще ръководи заседанието за разпределението на ролите. Съгласни ли сте така?

ОБАЖДАТ СЕ: Да.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Понеже разпределението е направено с доста затруднения, смятате ли за необходимо и полезно да ви го прочетем сега или направо в сряда?

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Мисля, че е полезно сега да се прочетете.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Добре, ще ви запозная с предложението.

Илмар - това е младият съпруг - Емил Джамджиев и Константин Цанев

Кадри - съпругата - з.а. Виолета Гиндева и Камелия Недкова

Март - приятелят от бригадата - Антон Радичев и Михаил Петров

Майката - н.а. Виолета Бахчеванова и Дора Глинджева

Бащата - з.а. Стефан Димитров и Венелин Пехливанов

Тука, както имахте възможност да констатирате, са заангажирани актьори, които репетират в "Крал Лир". Ние сме се уговорили с режисьора, разговаряхме с него по този проблем, той ще търси време, вероятно след обед ще става това за репетиции. Това е негова работа как той ще работи с актьорите. Но смятаме от разговора, който имахме с него, че е възможно при една такава процедура да се работи успоредно и премиерата на тази пиеса да излезе по-рано, някъде между 1 и 5 декември. По-рано от "Крал Лир", което ще даде възможност след това, след премиерата, на др. Азарян, те и без това няма да му липсват на неговите репетиции, но така да се каже в този последен етап да бъдат абсолютно свободни.

РАЧКО ЯВАНДЖИЕВ: Шом са два състава, не е трудно.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: За репетициите ще сенамери ли време?
С какви представления ще се играе?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: С 10 представления може да се играе.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Много внимавайте, И "Фарятиев" не играем достатъчно, и "Всичко е свършено" не играем достатъчно, и "Душата на поета" не играем достатъчно, само защото не се мисли кои представления може да се държат, така че да може да се играе всяка вечер на камерната сцена. Ние играем два пъти в седмицата. И за тези неща трябва да се мисли.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: Досега с нашите постановки като "Дипломати" и "Унижените и оскърбените" например ние не сме имали долу никакви постановки. Така прочетеното ви представление ще може да се връзва с тези два спектакъла.

Освен това с "Деца на слънцето" – първи и втори състав се връзва. Като молбата на режисьора беше двете двойки да вървят така, както са обявени. Младежката двойка да върви заедно, както са партньорите, и родителската двойка по същия начин, като могат да се изместват иначе съставите един с друг.

С "Лес", с "Когато гръм удари", с "Домът на Бернарда Алба", с "Арко Ирис", с "Тази малка земя", "Хъшове" – първи състав...

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: И другият състав вървят с тези представления. Не забравяйте.

АНТОНИЯ КАРАКОСТОВА: И "Протскола".

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Трябва да се мисли по тези неща.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Трябва да ви кажа, че аз няма да изпитам никакви угризения, ако с "Крал Лир" не работим друго. Достатъчно голяма е тази постановка и можем да не работим друго.

Приключваме този въпрос. В сряда в 13 и 30 ще има худо.

жествен съвет.

САВА ХАНЪМОВ: След като членовете на художествения съвет се запознаят с пиесата, аз смятам, че пиесата трябва да се приеме, ако се убедим в нейните качества. Аз смятам, че всички сме убедени в качествата на режисьора, който нашият директор ни предлага, режисьор, с който ние сме работили и когото познаваме много добре, и смятам, че ще направи една сериозна работа на нашата сцена.

И третото е вече, че това, което има да каже режисьорът, аз предлагам да го каже в сряда, защото сега няма смисъл.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Разбира се.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Може ли да засегна един друг въпрос.

Поводът да се подредят всичките мои мисли беше този случай, върху който аз нямаше да говоря, след като вече бяхте съгласни, че трябва да се прегледа пиесата и след това да се приема. Но все пак имам един повод, за който бих искала да кажа няколко думи. Ще ми позволите да прочета това, което искам да кажа защото имам чувството, че за тези 19 сезона в Националния академичен театър малко по малко се стучих да изказвам онова, което ме вълнува и тревожи.

Единствената радостна компенсация за това време е, че не ме научиха да казвам онова, което не мисля. И затова, за да не изпусна детайл в мислите си, ще ми позволите да го прочета.

В края на миналия сезон нашият директор др. Фучеджиев направи една декларация пред съвета по повод на премиерата на спектакъла "Сенки". В нея прозвуча тревогата му от едва ли не бездушното отношение на художествения съвет към собствената му продукция, тревогата от една безотговорност на хората в съвета, които с малки изключения запазиха мълчание. Една тревога осно-

вателна, като се имат пред вид сериозните намерения на др. Фучеджиев относно изискванията ни към един национален академичен театър, залегнали в неговите изказвания и вече очертали се като един резултат в нашата продукция.

Но тази декларация, макар че събуди в мене много мисли, не бих могла да приема за себе си по редица причини.

Художественият съвет за спектакъла "Сенки" се проведе в буквалния смисъл на думата в самото намерение на премиерата. Две представления пред публика бяха вече минали. Провеждането на такъв съвет за мене криеше една формалност и безсмисленост, защото без да уточнявам известните за всички ни функции на един художествен съвет, все пак бяхме се събрали, за да окажем известна помощ чрез колективното мнение на присъстващите творци.

Лично аз нямам дълги престои в нашия художествен съвет и може би не владее онази техника, която чрез всеобщо одобрение може да ми осигури спокойствие, усмихнати погледи на колегите и дълготраен престой в един художествен съвет. Но мисля, че тези ненаучени прийоми не са ме интересували, защото няма нищо по-леко от това да кажеш само по няколко сладникави думи за колегите си или да го наречем с нищо не подпомагащи хвалебствия.

Лично мен това не ме задоволява. Бих казала онова, което може да помогне моя колега в неговите търсения, да му подскаже някоя ключа в ролята, да го предпази от елементарни и ненужни хватки или изобщо една помощ, която да бъде в интерес и на него, и на продукцията на целия ни театър.

Мисля, че с тези млади хора, които са работили с мен от години насам, добре знаят моята творческа подкрепа и високостепенност към тях, която е моя лична необходимост, моя съвест, да не оставя младия човек да се блъска и търси истини, които ние вече в опита си сме открили и просто трябва да му се пока-

жат, за да улесним пътя му към майсторството.

Че как по друг начин, ако не така, бихме могли да предадем частиците, които сме взели от големите актьори преди нас, съхранили сме ги и доразвили, и не е ли именно това кръвната традиция на Националния театър?!

Отклоних се за минутка, за да докажа, че аз не можех да участвувам в едно безсмислено обсъждане на премиера, стъпила на последното си стъпало. И при най-доброто желание на нито една от моите забележки, не биха могли да се проведат, ако се възприемат. А още повече що се отнася до самите колеги. Едно вмешателство часове преди премиерата може много повече да навреди, отколкото да помогне.

Малко актьори, и то с опит, биха променили линията на образа или даже на моменти от ролята си, ако са убедени, че забележките са правилни разбира се, защото за това е нужно майсторство и смелост. А най-малката забележка при млад актьор, макар и правилна, за това малко време може да бъде гибелна.

Следователно аз се връщам на тези стародавен въпрос за формалната работа на един художествен съвет по повод на нашата художествена продукция.

За 19-те сезона на сцената на Националния академичен театър аз станах свидетел как тази роля все повече се видоизмени, намали се значението ѝ, нарасна недоверието. Аз няма да се спирам на определената вина, която носеха и носят небезотговорни и без положение хора в този театър, които предпочетоха да заменят сериозните разговори за собствената ни работа и продукция с анекдоти и разговори по гримьорни. Това е друг въпрос.

Истината е, че сега трябва да се борим с това наследство и да се възвръща престижът на този съвет. Аз не съм изгубил никога вярата си, че това е възможно.

Следователно една по-добра организация, едно по-голямо усилие от всички ни и нещата ще заемат достойното си място.

Ето как например аз си представям сериозна работа на съвета във връзка с нашата продукция.

Първо, той трябва да присъствува на репетиция извън всички други неща, които има да върши. Той трябва да присъствува на репетицията, когато режисьорът излага своята концепция за пиесата и отделните образи. Втората сбирка на съвета да бъде по повод на привършването на работата на маса, т.е. как тези концепции се реализират. Третата сбирка - наричам го така за улеснение - когато цялата пиеса вече е преминала критичния момент отсвояването на пиесата на мизансцен или както обичаме да казваме, вече се върти. Четвъртата не бих казала точно на колко дни, но примерно на десет дни преди премиерата, т.е. вече окончателното привършване на пиесата.

Дали това вече ще бъде с малко публика не зная. За мен като творец е било по-леко, когато има публика. Но в това няма страшно, защото ние вече добре ще сме огледали продукцията си до тази връзка с публиката.

Мисля, че тази схема поставя задача пред съвета за едно ритмично проследяване на работата, което приобщава съвета към едно общо дело на театъра, увеличава грижата и отговорността му, а всичко това непременно ще се почувствува от колектива на пиесата. Не виждам да е толкова трудно да се проведе, в края на краищата за това сме тук.

Би трябвало към всичко това да се възвърнат творческите разговори и обсъждания на нашата продукция. Това е вече една забравена традиция, онаследена от най-големите ни творци и личности, които не са вече между нас. Мисля, че това е един от начините, не казвам, че това е именно, но един от начините да си

възвърнем вярата в действителната, а не формалната роля на нашия съвет и да можем да бъдем полезни за времето, което сме тука.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Някой иска ли да каже нещо?

Добре, аз ще кажа, понеже декларацията е насочена към мен.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Не, това не е декларация, аз само отговорих на някои неща.

КРИКОР АЗАРЯН: Тези мисли, които сподели др. Бахчеванова, аз ги приемам не като някакво оправдание за нещо, макар че там цитира нейното собствено неучастие в изказвания за "Сенки" или пък като намек против някого, а лично за мене като един от членовете на съвета, който е от най-скоро тука, тези мисли, които тя сподели, силно ме развълнуваха. В тях прозвуча една тревога, не произтичаща толкова от някакви обективни условия, в които е поставен съветът да действа и да работи, колкото от вискателността на един сериозен творец към задълженията на всеки отделен творец към института, към органа, в който членува и участва.

В този смисъл аз адмиравам тревогата на др. Бахчеванова. Пак казвам: не защото считам, че в съвета нещата вървят зле, но за това, защото желанието на твореца все по-добре да втвърят нещата е един положителен факт, едно положително искане.

В този смисъл бих добавил само нещо - че това, което предлага др. Бахчеванова, мисля, че ще бъде една друга крайност, която пък обективно не знам дали въобще сме в състояние да реализираме в смисъл художественият съвет да присъства на първата репетиция. Въобще това, което предлага тя, са едни идеални изисквания.

Но може би една средна програма би трябвало да се внедри. И аз в това отношение искам да изкажа недоумението ми от

практиката при Националния театър – художественият съвет да гледа с публика. Художественият съвет според мене би трябвало да гледа без публика. Въобще гледането на спектакли обикновено се предшества от режисьорски съвет и до голяма степен нещата, които тука са набелязани като задължения на художествения съвет, режисьорският съвет, който е един по-сперативен орган и по-подвижен, би могъл да из земе част от тези функции.

Но това са така да се каже едни актове, чийто смисъл е да проследят един процес. А когато вкараме и публика, той вече представа да бъде процес и вече повече или по-малко става резултат. Аз даже съм си представял, че на един художествен съвет, когато нещо стане и се налага, даже би могло режисьорът да спре и да каже: много ви моля от този момент нататък още веднъж, ако обичате. Нещо, което в присъствието на публика е абсолютно невъзможно.

Разбира се някои театри правят това нещо – репетиции с публика. Но това е друго нещо. То има друг характер, който не знам дали е най-подходящият за голямата сцена на Националния театър.

Затова аз предлагам такова нещо. Просто правя едно предложение към нейното предложение. Режисьорският съвет наистина да присъствува на първата репетиция на режисьора със състава, като режисьорът, след като знае, че ще присъствува на режисьорския съвет, той пък ще проведе тази репетиция така, както трябва

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: На коя първа репетиция?

КРИКОР АЗАРЯН: На прочита на пиесата и когато той излага да речем концепцията си. Всеки единот нас индивидуално действа. Някой на първа репетиция, други на десета. Но когато това се възприеме като изискване, мисля, че ние, режисьорите, ще бъдем принудени да се съобразяваме. И това е много важно за тези,

които накрая ще дойдат да приемат един спектакъл, да видят какво от тези предварителни искания са реализирали, кои неща са ревизирували и т.н.

Това е много сериозно изискване. Аз не знам в други театри това да го изпълняват, но това е много сериозно изискване. Това поставя големи задължения за предварителна подготовка на режисьора.

Второто е, че наистина би могло на етап завършване на работата на маса да присъствува отново режисьорският съвет. Но лично аз, като изхождам от конкретната ни практика, смятам, че малко подценяваме този момент на маса, поради факта, че на практика репетициите на маса не стават. Защото обикновено така свикнахме някакси, не си учим ролите и т.н. и режисьорът, и ръководството бърза да свали долу пиесата на сцена, за да може на актьора вече да му е неудобно да държи лист в ръката си, и някакси да се избърза с процеса.

Но наистина режисьорски съвет на първа репетиция, режисьорски съвет на втора репетиция десет дни преди художествения съвет, вече при мизансцен долу на сцена, може да бъде с осветление, а може да бъде и без осветление, да речем една по-черна репетиция, по предложение на режисьора датата и т.н., и една репетиция художественият съвет да гледа, но без публика.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Генералната.

КРИКОР АЗАРЯН: Да, генералната.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Друг някой иска ли да каже нещо по този въпрос?

СЛАВКА СЛАВОВА: Но тези режисьорски съвети да не изключват присъствието и на други членове.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Който желае.

КРИКОР АЗАРЯН: Желателно е, даже е желателно.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: И да не сме далеч от концепцията, защото ние тука обсъждаме нещо, но не знаем какво е искал да положи един режисьор.

КРИКОР АЗАРЯН: То е най-хубаво на първата репетиция да бъде художествения съвет.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Аз това имах пред вид.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: А на другия ден може режисьорският.

КРИКОР АЗАРЯН: Първият режисьорски и след това пак художественият.

ВИОЛЕТА БАХЧЕВАНОВА: Аз просто предлагам това, за да можем ние нещо да действваме.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Правилно.

САВА ХАШЪМОВ: Всичко, което предлага др. Бахчеванова, ние го знаем всички, които сме и от десет, и от 15, и от 20, и от 35 години в този театър, ратували са за това и го знаят, ратували сме и ние и в докладите си, и т.н. Всичко това е много правилно, по принцип е правилно и не е правено.

Аз се присъединявам към така наречените, ако сме в парламент, поправки, които предложи Азарян към това предложение, защото наистина има смисъл, когато режисьорът говори пред колегите си режисьори за своята пиеса. Има смисъл в това не два дни, а да кажем 10 или 15 дни преди премиерата да гледа художественият съвет. Има смисъл в това, когато всички сме на маса и говорим вече текста си спокойно и нормално, художественият съвет да чуе за какво става дума всъщност в една пиеса.

Лично аз не мога да приема не защото участвам в тази пиеса, не упрека, а просто повода с пиесата "Сенки", която излезе на 25 юни, не защото аз участвам и не защото режисьорът не е между нас, а защото тази пиеса за първи път в историята на

този театър се направи точно не за 60 работни дни, а за 65 календарни дни. И наистина нямаше възможност преди това да се покаже на художествения съвет.

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: За да не се повтаряме, искам да кажа само това. Другарят директор сигурно си спомня, когато той дойде тук в началото, вика при себе си отделни актьори да споделят своите впечатления, мнения за театъра, за работата и т.н., и същите тези мисли аз съм ги изказвал пред директора и просто адмиравам др. Бахчеванова, че повдига този въпрос. Би трябвало действително да се сложи някакъв ред в това отношение, защото направо да кажа ако съветът би слязъл на репетициите, когато режисьорът излага своето експозе, своя анализ и своята концепция за пиесата "Когато гръм удари", ние нямаше да имаме този резултат. Ние всички знаем: пиесата от критиката се отрече или ако не се отрече, неудобяват хората просто хората защо този спектакъл е решен така. Става дума за режисьорското решение. Ако имаше една навременна намеса, един съвет от по-опитни хора, може би щеше да се избегне този резултат, който ние имаме.

Не бива разбира се да се обяви художественият съвет да гледа спектакъла, а вънка афишът вече е залепен, че на едната си дата излиза. Това е безсмислено.

МАРГАРИТА ДУПАРИНОВА: И аз бих казала това, че предложението на др. Бахчеванова е нещо много точно и нещо, което много би подпомогнало работата на художествения съвет, макар че всеки от нас знае от своята лична работа, макар че нашето изкуство е колективно, че всеки работи твърде лично. В този смисъл аз приемам тази дисциплина, която се предлага, за подпомагане на личната работа, без да се вмесва в личното виждане и на режисьора, и на актьора.

Приемам това предложение, като разбира се смятам, че

всеки от нас като твърде свободен творец и артист си е един свободен творец. Ето в този смисъл приемам.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Предлагам да не дискутираме, тъй като аз също нямам никакви различия с това, което се предлага.

НИКОЛИНА ЛЕКОВА: Аз бих искала само с две думи да кажа, че въпросът, който се обсъжда, е безкрайно ясен на всички ни. Мисля, че в повечето случаи не е провеждано това, което предлага Виолета, от някакъв бих казала песимизъм. Защото практиката ни налага така да се действа, както досега сме действували.

Нека точно именно художественият съвет да помисли как реално може да се осъществи. Да не остане и днешният ни разговор само приказки.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Другари, това, което се каза, е справедливо. Аз разбира се мога да кажа тука, че художественият съвет беше с такава липса на разстояние така да се каже от генералната репетиция до премиерата не само за "Сенки" и ще ви обясня много добре защо. Защото ние правим тука график, в който казваме, че репетициите започват на едo коя си дата и премиерата е едo кога си, а след това Енчо Халачев или Филипов започват да ми отлагат: "Ама не може сега художествен съвет". Аз знам, че поне една седмица преди това трябва да има художествен съвет. Поне за този художествен съвет говоря.

И после "ама един ден тука нещо ми се загуби" и започват едни разправии, които довеждат художествения съвет да се събере един ден преди премиерата. Това е практиката!

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Това е порочна практика.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Това се дължи преди всичко на

липсата на достатъчно дисциплина в част от колектива, това се дължи на големите сметки на режисьорите, когато загубят един час да го компенсират с един ден. И поставят мен пред дилемата или да направя художествения съвет така, или да отложат премиерата с една седмица, за да има една седмица между художествения съвет и премиерата.

Аз съм се стремил тука - говоря го това, защото аз го върша - и в този случай, както е сега за предстоящия сезон, ние да направим четири постановки на голямата сцена. Колебал съм се дали да правя това усилие, което е общо усилие тука за театъра, или не, и поради липсата на такива стабилни, установени темпове за работа при нас ние просто трудно се вменяваме в този период от време - 60 работни дни за всяка постановка. Нещо може да наруши това и да не са 60, а да са 61 или 62.

Но откровено казано, аз самият се съмнявам, защото знам методите, които се прилагат тука от някои хора. Имам вече този голям опит, който ми е необходим, очевидно нямам още голям опит, но имам достатъчно опит, за да кажа, че тука се прилагат методи, които не са прилични в цялата тази процедура.

Уверявам ви, че аз мога да кажа: тази година не правим "Крал Лир", на Радичков пиесата и "Майор Барбара". И ще ви убедя че ние повече не можем да направим. Но аз искам да направим и "Мъртви души", за да осъществим един голям репертоар и да дадем възможност на повече хора от тази 80-членна труппа да работят.

С това не искам да се извинявам и да кажа, че аз не съм виновен за тази процедура, която сега тука беше предложена от Виолета и уточнена от Крикор Азарян. Аз абсолютно приемам това нещо. Абсолютно го приемам и ще го осъществяваме от следващата постановка, когато започнем обсъждането.

Виж аз не мога да отговарям за това кой ще присъствува

и кой няма да присъствува. Това е работа, в която ще бъдете любезни вие самите от художествения съвет да се оправяте. Аз мога да въздействувам тука донякъде като административен ръководител, но всичко не мога да направя.

Но ви уверявам, че аз нямам никакви съображения, за да не приема една такава процедура. Тя мен с нищо не ме засяга, нит пък никакви мои еднолични действия. Напротив, за мен това е значително по-хубаво, отколкото да разчитам така да се каже в повечето случаи на собственото си обоняние при решаването на въпроса дали една постановка е станала или не е станала.

Така че тази процедура ние ще я уточним тука и тя ще се прилага за работата на художествения съвет. Ще бъде направен план за работата на художествения съвет, след като направим и това разпределение за първата пиеса за камерната сцена, втората Енчо Халачев ще прави на камерната сцена и тя ще бъде ясна. Третата - сега във Варна ще водя преговори със Станчо Станчев евентуално за Вазовата постановка. И ако уточним тези три на камерната сцена и четирите на голямата, аз ще ви предложа тука план на следващото заседание на художествения съвет, като се върна от Варна, с дати за началото на репетициите, премиерите, разпределението и всичко. През октомври ще бъде обявено разпределението на "Майор Барбара", през ноември ще бъде обявено разпределението на "Мъртви души" и всичките дати ще бъдат ясни.

Они ден на събранието, когато говорих, изтъкнах, че дирекционният съвет е работил сравнително ритмично по един план, което самокритично казах, че не се отнася за художествения съвет. И то никога няма да стане за художествения съвет, докато ние нямаме абсолютно стабилен репертоар за голямата и за камерната сцена, за да знаем, че от тази до тази дата се работи това, от тази до тази дата онова, с един толеранс от пет-десет дни да

речем. Това не е фатално. Това ще даде възможност да се направи стабилен репертоарно-производствен план и да работи целият колектив на театъра така да се каже ритмично и без никакви затруднения.

Искам да кажа, че не ми е приятно да ме критикуват, но аз умея да давам заден ход, не се страхувам от тази работа. Запазвам така да се каже убеждението си, че трябва да се работи в театъра със същото напрежение и съм готов да удовлетвори всички тези изисквания, които се предявяват по отношение на работата на художествения съвет, а и не само по отношение на работата на художествения съвет.

Никои да не остане с впечатление, че аз мога да се занесна от такива неща. Смятам, че и в досегашната си практика съм го доказал.

По този въпрос приключваме.

До сряда, когато ще бъде другият художествен съвет, на който аз няма да присъствувам, Сава Хашъмов ще ръководи заседанието, помислете по този проект за разпределение, прочетете, но да не каже някой че до сряда му е било кратко времето. Просто нямаме друга възможност. Екземпляри ще ви бъдат раздадени в неделя или в понеделник.

ТОЧКА ВТОРА

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: През месец януари ще чествуваме 75-годишнината на театъра. Досега уточнявахме въпроса дали това ще бъде национално чествуване с решение на Секретариата или не. Др. Димитрина Гюрова се обади вчера и каза, че за националните институти 75-годишнина се смята кръгла дата и ние трябва да направим докладна записка до комитета, въз основа на нея Комитетът

ще направи докладна записка до Секретарията с проект за решение. Ще излезе решение на Секретариата за чествуване на 75-годишнината на театъра. Това е една допълнителна работа при това напрежение, което имаме, но ние сме длъжни да направим всичко възможно за организирането на този голям юбилей на националния ни театър.

Без да знаем дали ще бъде такова чествуване или ние ще си го направим вътрешно, възложих на литературното бюро да направят някакво предложение.

Основните въпроси, които трябва да решим, са:

Първо какво ще бъде главното мероприятие, но събрание имам пред вид. Събрание ли ще бъде с кратък доклад и с програма, събрание ли ще бъде с кратък доклад и след това една от нашите постановки, събрание ли ще бъде и "Крал Лир", която завършваме и която може да бъде посветена на тази 75-годишнина.

Това нещо трябва да го изясним и освен това какви официални лица ще се поканят, как и т.н. Това е една процедура, която ще се разработи допълнително. Но ние трябва да решим този въпрос - дали само с една премиера, дали със събрание и програма или очевидно няма да може без доклад, макар и много кратък.

По-нататък. Юбилейна седмица. Запознавам ви с това, което е като идея на литературното бюро. От 4 до 11 януари 1979 година - юбилейна седмица.

Второ, специален афиш за седмицата да се изработи.

Трето, плакат за 75-годишнината.

Четвърто, брошура-програма, в която да има една кратка статия за театъра, кратка историческа справка, от друга страна, да има, материали за спектаклите в седмицата и някакви илюстрации. Това е също нещо, което може да се уточнява и да се разглеждат от различни страни.

Пето, ще трябва да се направи една пресконференция. Не-

обходимо е да решим кога ще бъде тази пресконференция. Може би веднага, след като излезе решението. Вярност не може би, а сигурно, за да може нашата културна общественост да знае кога ще бъде това и средствата за масова информация да си подготвят работата: да се поръчат статии, радиото да подготви предавания, телевизията да подготви това, което трябва да направи.

Ангажиране на хора, които ще пишат в Народна култура, в "Театър", в Литературен фронт, в ежедневниците - навсякъде. Ние трябва да направим всичко възможно това да бъде широко отразено.

Специално предаване по радиото и телевизията.

Една изложба, която трябва да се организира според мен във фойетата на театъра, да се направи интелигентно, с вкус.

Тържествена вечер на сцена с определен спектакъл - това което казах като първо - или тържествен концерт с откъси от спектакли.

БАНЧО БАНОВ: Или само концерт.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Или само концерт.

САВА ХАШЪМОВ: Сначи само откъси.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Посъветваха ме в тази докладна записка, която аз ще направя до комитета, ние да определим процедурата, ние да дадем идеята и комитетът само да санкционира това, което ние предлагаме, за да не ни се предлагат разни неща от друго място. Вярност това е най-правилното - ние трябва да предложим по какъв начин трябва да стане.

Времето е напреднало, но аз ви моля съвсем накратко да вземете отношение по въпросите, които аз тука поставих, и вашите идеи. Това съвсем не изключва други предложения, които могат да станат на следващия художествен съвет в сряда, за да можем през тази седмица, която идва, ние да уточним работата и да нап.

равим едно предложение в комитета в един завършен вид.

Имате думата.

ИЗКАЗВАНИЯ

САВА ХАШЪМОВ: Досега всички чествувания, които са правени, както и на нашия театър, са правени с едно тържествено събрание и с концертни откъси от пиеси. Аз лично не виждам много голям ефект от откъси от спектакли. Това е нещо, което всички тези хора в залата са го гледали. При това извън сцената на Генаци, Дамян и Черкашка, която единствена си остава концертна сцена вселовната класика за мене лично, освен "Лес" нищо друго няма този ефект, който си има в спектакъла, който се играе. Не може да играеш! Ето и Славка е била. Няма ефекта. Това, което се постига в течение на един спектакъл, във вървежа на един спектакъл, не може да стане, като се изиграят да кажем пет откъса или четири откъса от нашите най-добри спектакли.

На мене не ми се вижда правилно, не ми се вижда хубаво, не ми се вижда ефектно. Върви си, както е било от преди 100 години - събрание, целият театър на сцената горе на практикаблите, вече няма и да се поберем, защото сме 400 души, няма да стане, не можем да се поберем на практикаблите, докато директорът ще говори за театъра, след това ще се разпуснем, ще слезем, ще изиграем пет откъса и ще стане!

Според мене по-правилен е вариантът за едно представление, преди което в течение на ---

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: В 6 часа ще почне.

САВА ХАШЪМОВ: Да, в 6 часа ще почне една тържествена част, в която директорът ще прочете слово, доклад или не знам как ще го наречем, което може би, не може би, а ще бъде последва-

но с награждаването ни с нещо и след това едно тържествено представление с ура.

Обаче всички неща, които са около тази вечер, да бъдат подготвени. Знамена ли ще бъдат, факли ли ще бъдат, какво ще бъде - всичко това е вече около театъра. И след спектакъла - също. След спектакъла вече целият колектив на театъра...

ОБАЖДАТ СЕ: Трябва да бъде във фойето.

САВА ХАШЪМОВ: Не във фойетата, може би ще отиде в новотел, може би ще отидем в гранд хотел. При 400 души не може вече във фойетата. С гостите стават 500 души. Не знам колко пари имаме, но важното е да се подготви всичкото около това.

Но аз мисля, че в центъра трябва да бъде един спектакъл на театъра с едно тържество от половин час преди него.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Тука е написано и коктейл, но аз не го споменах.

САВА ХАШЪМОВ: Казах преди и след.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Аз искам само да допълня това, което казва Савата.

Относно афиша, понеже това е една кръгла годишнина, предлагам да се направи един конкурс между тримата или четирима най-добри плакати в момента, те се броят на пръсти, няма да се обидят хората, защото все пак това е нещо изключително.

И предлагам нещо, което разни спортни организации, като си чествуват годишнини, правят - лист, вестник бих казал "75 години Народен театър".

САВА ХАШЪМОВ: Това е програмата.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Брошурата-програма е друго. Аз ти говоря за нещо, което в изложбата долу или ако щете по РЕЦ-овете по София ще се пусне за едно събитие с всичките богове на театър които е имал, с всички неща, случки и т.н. до ден днешен - нещо,

което е много хубаво да се направи, защото това е кръгла работа, и мисля, че ще има един много добър отзвук.

МАРГАРИТА ДУЦАРИНОВА: Аз питам какво би било тогава в седмицата, какво ще се предложи в цялата седмица? Може би всяко представление ще бъде направено така.

И нека само да кажа, че каквато и да е - дали ще бъде една програма, дали ще бъде направено така, както винаги е било правено, както си го знаем, или пък ще бъде по друг начин направено, трябва да бъде направено наистина като за голям празник. Както и да е. Не бива да се боим от това, че да речем ще вървим по някакъв шаблон. Важното е този шаблон, ако ще го направим, да го направим така, както изисква празникът. И този, който ще се наеме, режисьорът, който ще оформи или колективът, който ще направи този празник, да го направи наистина така, както трябва да бъде.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: И още само една идея забравих. Предлагам през тази празнична седмица на тези спектакли, посветени на тази работа, да се знае, да бъде оповестено в пресата, че в 6 и половина - спектаклите почват в 7 часа - публиката би могла да дойде в Националния театър...

ОБАЖДАТ СЕ: Да види изложбата.

НИКОЛАЙ НИКОЛАЕВ: Не само това, а там по говорителите на самата зала, сцена могат да текат гласовете от златния фонд в изпълнение на най-големите, великите български артисти да стане просто като едно антре преди спектакъла, който ще започне в 7 часа. Да чуем Кисимов, Карамитев, Огнянов - всичко, какво-то има, парчета с вкус, с музика направени. Да знаеш, че половин час можеш и това да чуеш - нещо, което никога няма да го чуеш.

САВА ХАШЬМОВ: Към всичко това сигурно др. директор има

пред вид, понеже вече става дума за конкретни неща, а ние по принцип говорим за сега, за конкретните неща другаря директор да направи едно оперативно бюро, да определи организационен комитет или бюро, което от тука нататък вече да почне да мисли за всичко. Защото сега тука можем да дадем 1000 идеи.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: На пръв поглед изглежда, че има много време, ама няма.

САВА ХАНЪМОВ: Да. Трябва да има организационен комитет или оперативно бюро, което да почне вече да се занимава с всичко това.

А сега става дума за принципа, който директорът на театъра трябва да определи в докладната си записка - какъв ще бъде принципът примерно на самия 4 януари, какво тогава ще правим. За това става дума.

БАНЧО БАНОВ: Аз искам само да дам известно обяснение за тази седмица. Дали ще бъде седмица или десетдневка - това е въпрос, който също трябва да се реши. Трябва да се определят шест спектакъла, които ние имаме в програмата и които смятаме за върхови спектакли. Или, ако смятаме, че шест са малко, да определим да кажем за десетдневка десет спектакъла. Десет различни спектакъла, които ще бъдат от най-доброто, което ние имаме.

КРИКОР АЗАРЯН: Онзи ден на режисьорския съвет стана въпрос и тогава аз също мислех, че е най-добре един спектакъл да се представи, защото другото е правено и опитът показва, че с откъсите не става много сполучливо.

САВА ХАНЪМОВ: Да, маркиран декор...

КРИКОР АЗАРЯН: Общо взето малко неудачно върви.

Обаче си мисля за друго - че едно представление трае примерно два-два часа и половина. Половин час, няма как, в на-

чалото трябва да има слово. Но, другари, за такива кръгли годишнини има един протокол, който ние няма как да променим, от който няма как да избягаме. От театрите - поздравления, от културни институти, от не знам кое си и върхът на това, кулнимацията е примерно, че Държавният съвет награждава. Не знам дали ще бъде много удобно в името на това, че нямаме време, да отклоним тези представители на театрите, които ще дойдат - представители на шефски предприятия, на градове, на скръжни комитети и т.н. Това ще стане на всяка цена и тогава цялата тази работа може да стане ужасно дълга.

Затова трябва по-точно да се провери протоколът, протоколните изисквания какви са. Те може да се променят разбира се, но има неща, които не могат да се променят, които са абсолютно необходими.

ПРЕДС. ДИКО ФЕЧЕДЖИЕВ: Адресите могат да се връчват без да се четат.

САВА ХАШЪМОВ: Т.е. ако ние почнем тържеството в 6, представлението може да почне в 7.

ПРЕДС. ДИКО ФЕЧЕДЖИЕВ: Тогава може в 5 и половина да почнем.

САВА ХАШЪМОВ: Важното е в 7 да можем да почнем представлението.

Ако направим така, ние ще придобием още по-голяма тържественост. Ако имаме приветствие от Държавния съвет и от Централния комитет, само него ще се прочете. Всичко останало всеки представител на съответния институт минава - приветствие от едн кой си и то вече се връчва без да се чете.

ГЕОРГИЧЕРКЕЛОВ: Аз имам една варианта. Понеже наистина може да бъдат много организациите, които ще искат да приветствуват, и навярно ще бъдат, няма да има нищо страшно в това, ако

ние организираме така работите, че тези приветствия да се дадат през седмицата. Някои от тях да бъдат правени преди всеки спектакъл.

СЛАВКА СЛАВОВА: Всяка вечер.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВЕ: Всяка вечер. Да кажем малко по-незначителни институти по повод на чествуването на нашия институт тези организации да връчат приветствия и даже да ги прочетат.

А тези, които са най-значими - в деня на тържеството.

САВА ХАШЪМОВ: Ако някой пък има приятелски приветствия, ще ги направи вечерта на коктейла.

ГЕОРГИ ЧЕРКЕЛОВ: Навярно. Може да има смешка.

КИРИЛ НЕДЕЛЧЕВ: Аз също смятам, че ще бъде поцелесъобразно за театъра чествуването със спектакъл, защото той ще бъде и откриване на тази седмица или десетдневка. Така ще се изредят най-добрите спектакли и ще се получи една много богата и свързана композиция като програма. Затова смятам, че спектакълът ще бъде по-точен като чествуване и по-добре и по-солидно ще стои.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДИЕВ: Други мнения има ли?

Като няма да приключваме.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНО ИЗКАЗВАНЕ

Ще бъде изграден организационен комитет, който ще движи всички въпроси. Той ще разработи конкретния план с всичките му подробности и това ще бъде комитетът, който носи и обществената отговорност. С него ще направим пресконференцията, ще запознаем хората, членовете на организационния комитет, за да има една широка обществена база. Трябва да видим какъв състав ще има този комитет. Очевидно трябва да се включат повече хора в него.

САВА ХАНЪМОВ: Може би не само хора от театъра.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Да.

СЛАВКА СЛАВОВА: Аз искам да попитам нашият музей горе в какво състояние е?

РАЧКО ЯБАНДЖИЕВ: Плачевно.

СЛАВКА СЛАВОВА: Дали може да се нускат хора ?

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: Никакви!

САВА ХАНЪМОВ: Това трябва да бъде точка от дневния ред на художествения съвет.

ПРЕДС. ДИКО ФУЧЕДЖИЕВ: След конгреса на ИТИ ще се занимаваме с музея. Слава богу, те направиха някакъв ремонт на тези помещения. Ще трябва да се отворят едни врати и тогава ще работи музеят.

Други въпроси има ли? Няма.

Закривам заседанието.

/Закрито в 14,05 часа/

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

/Д. Фучеджиев/

СТЕНОГРАФ:

/Л. Лазов/